

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการของเกย์ตกรใน การพัฒนาอาชีพเกษตร ในเขตป่ารุปที่ดินจังหวัดพะ夷า ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแยกเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. ความหมายการประเมิน
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตร
4. การดำเนินงานของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
5. การดำเนินงานของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพะ夷า
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายการประเมิน

“ได้มีผู้ให้ความหมายของการประเมินไว้ดังนี้ (เรืองศิริ, 2539 : 29)

Cronbach ให้ความหมายการประเมินไว้ว่า หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ

Alkin ให้ความหมายการประเมินไว้ว่า หมายถึง กระบวนการของการกำหนดขอบเขต การตัดสินใจการเลือกข้อมูลที่เหมาะสม วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตลอดจนการเปลี่ยนรายงานเพื่อสรุปข้อมูล เพื่อให้มีอำนาจในการตัดสินใจได้ใช้เป็นแนวทางในการเลือกทางปฏิบัติต่างๆ

Stake ให้ความหมายการประเมินไว้ว่า หมายถึงกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 อย่างด้วยกัน คือ

1. การกำหนดเป้าหมาย ได้แก่ การถามว่าอะไรคือสภาพที่ต้องการ
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำ ได้แก่ การตอบคำถามว่าสภาพที่เป็นจริงคืออะไร

3. การเบรี่ยบทีบเทียบสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ต้องการว่ามีความเหมือน หรือแตกต่าง กันอย่างไร

4. การตัดสินใจจากผลการเบรี่ยบทีบในข้อ 3

Tyler ได้ให้ความหมายการประเมินไว้ว่า หมายถึง เป็นกระบวนการเบรี่ยบทีบชี้อุปถัมภ์ ที่ได้จากการกระทำหรือสิ่งที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

นิศา (2538) อ้างโดยปรีชา (2541 : 14) ได้กล่าวถึงการประเมินความต้องการ (Needs Assessment) ว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการเตรียมการวางแผน โครงการเพื่อการจัดทำกิจกรรมโครงการให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการ และตรวจสอบว่าปัญหาต่างๆ ที่โครงการกำลังจะวางแผนแนวทางแก้ไขนั้นมีจริงและมากพอเพื่อการจัดกิจกรรมจะได้ตอบสนองและตรงตามความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมาย และเป็นกิจกรรมเพื่อตรวจสอบความต้องการในบริการ หลังจากดำเนินโครงการไประยะหนึ่งนั้นยังเป็นที่ต้องการอยู่หรือไม่ ทั้งนี้ความต้องการเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องแยกออกเป็นระดับ คือระดับบุคคล ระดับกลุ่มบุคคล หรือในระดับชุมชน ระดับองค์กรหรือในระดับรัฐบาล ซึ่งการแยกแยะระดับคังกล่าวนั้นมักก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้น เสมอ เนื่องจากความต้องการของแต่ละระดับมักไม่ตรงกัน ตัวอย่างเช่นการดำเนินงานตามโครงการซึ่งรัฐดำเนินการตามความต้องการของคนส่วนใหญ่ จะมีบุคคลบางกลุ่มอาจไม่มีความต้องการเนื่องจากได้รับผลกระทบ

การวางแผนการ โดยไม่คำนึงถึงความต้องการ ในระดับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่างๆ และทางแนวทางปั้นรับความต้องการมักก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ และปัญหาอื่นๆ ตามมาอย่างไม่มีสิ้นสุด โดยเฉพาะ โครงการด้านการบริการสังคม การละเอียดอ่อนความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอาจเป็นเหตุให้โครงการนั้นขาดความร่วมมือ และไม่บรรลุวัตถุประสงค์ หรือให้บริการไม่ตรงกับความต้องการหรือไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ทำให้ล่าช้า หรือสูญเสียทรัพยากรไปโดยเปล่าประโยชน์

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

ความต้องการของมนุษย์ หมายถึง การขาดแคลนในร่างกายหรือในบุคคลและรวมถึงความบกพร่องต่างๆ ที่away ความต้องการนี้อาจมีทั้งที่ไม่รู้ตัว หรืออาจหมายถึง ความต้องการที่เกิดขึ้นจากขบวนการทางร่างกายหรือเนื้อเยื่อ และที่ไม่ใช่ เช่นความต้องการอาหาร (ความต้องการทาง

กายหรือเนื้อเยื่อ) หรือความต้องการซื้อเสียง (ความต้องการที่ไม่ได้เกิดจากเนื้อเยื่อหรือกระบวนการทางร่างกาย)

บุญสม (2529) อ้างโดยปรัชญา (2539 : 38) กล่าวว่าความต้องการที่แท้จริงของเกย์ครกร หมายถึงความจำเป็นที่จะต้องมี ต้องใช้ ต้องทำ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสวัสดิภาพของครอบครัวหรือการพัฒนาไว้ในของเกย์ครกร เจ้าหน้าที่ไม่ควรคาดเอาเองว่าเกย์ครกรต้องการอย่างนั้นอย่างนี้ ควรปรึกษาและซึ้งใจให้เกย์ครกรต้องการที่มีความจำเป็นสูงสุดในขณะนั้น

Maslow (1965) อ้างโดย พวงเพชร (2537 : 44 - 49) ได้แบ่งความต้องการตามลำดับความสำคัญและความจำเป็นอยู่ 5 ขั้น คือ

1. ความต้องการทางกาย เป็นความต้องการที่รุนแรง หรือมีอำนาจมากที่สุดในบรรดาความต้องการทั้งหมด เช่นคนที่ขาดอาหาร ขาดความปลอดภัย ขาดความรักและขาดการยอมรับย่อมจะแสดงความหิวอาหารอย่างรุนแรงและต้องการที่จะกินอาหารมากกว่าที่จะต้องการความปลอดภัย ความรัก หรือการยอมรับ เมื่อก็ความหิว ความรู้สึกหรือสติทั้งหมดของคนนั้นจะอยู่ที่ความหิวอย่างเดียว จนกว่าจะได้รับประทานอาหารจนอิ่มແล้วยังจะมีปฏิกริยาตอบสนองอย่างอื่นต่อไปได้

2. ความต้องการความปลอดภัย เมื่อความต้องการทางกายได้รับการตอบสนองแล้ว จะมีความต้องการใหม่เกิดขึ้น คือความต้องการความปลอดภัย ซึ่งเป็นความต้องการที่มีความสำคัญต่อจากความต้องการทางร่างกาย และในบางที่อาจเกิดขึ้นพร้อมกัน คือ จะไม่รับประทานอาหารที่ไม่แน่ใจว่าจะปลอดภัยพออาจมีข้างในบางกรณีที่หัวจัด เพราะทนอดทนนานจนสามารถรับประทานอาหารบุกดที่พอยาได้เป็นครั้งแรกเพื่อประทับความหิวไปก่อน

3. ความต้องการความรัก ความรักในที่นี้ไม่เหมือนกับความรักระหว่างเพศ แต่เป็นความรักที่ต้องการความผูกพัน เป็นความพอยาให้จะให้และรับความรักแก่ผู้อื่น ความต้องการชนิดนี้จะเห็นได้จากการมีความรู้สึกว่าระหว่างคน เมื่อขาดเพื่อน ขาดญาติขาดผู้เป็นที่รัก ขาดการสังคมติดต่อกับผู้อื่น คนที่อยู่ในสังคมย่อมต้องการมีทั้งคนที่ตนรักชอบพอยและต้องการเป็นที่ชอบพอรักใคร่ของคนอื่นด้วย

4. ความต้องการความนับถือ เมื่อคนไม่หิว ปลอดภัยและมีความรักใคร่ผูกพันกับคนอื่นแล้ว ย่อมนึกถึงสิ่งที่ละเอียดขึ้นไปอีกว่า ตนเองมีคุณสมบัติอะไรที่จะให้คนอื่นนับถือ หรือเคารพตนเอง ตลอดจนให้คนอื่นยอมรับนับถือได้บ้าง เมื่อต้องการความนับถือ ได้รับการตอบสนองเป็นที่พอใจ จะทำให้คนมีความรู้สึกมีความเชื่อมั่น มีคุณค่า มีพลัง มีสมรรถภาพและ

มีความสมดุล ที่จะอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสำคัญในสังคม ตรงข้ามกับคนที่ขาดความนับถือในตนเองและขาดความนับถือจากผู้อื่น จะมีความรู้สึกอ่อนแอดีปมด้อยและไร้คุณค่าเกิดขึ้น อันจะนำไปสู่ความมีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์

5. ความต้องการเป็นคนที่สมบูรณ์ ความต้องการจะพัฒนาตนเองให้ดีที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้ อยากเป็นอย่างอื่นเท่าที่ความพ่ายแพ้และโอกาสจะอำนวยให้

Sanders(1966) ข้างต้นกล่าว (2536 : 11) ได้แบ่งความต้องการของเยย์ครอร์อกเป็น

3 ประการคือ

1. ความต้องการทางสังคม ซึ่งให้เห็นลักษณะ คำนิยม ทัศนคติ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม การเข้าอยู่ในสังคม ประเพณี และความเชื่อถือของเกษตรกร

2. ความต้องการทางเศรษฐกิจ ซึ่งให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้น โดยตรงในท้องถิ่น สามารถวิเคราะห์ปัญหาของเกษตรกรทั้งหมดในการเข้าถึงเกษตรกรนักงานนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นประเทศ และทั่วโลก ข้อมูลทางเศรษฐกิจสามารถนำมาพิจารณาแล้วที่นาของรายได้ ที่คืน การใช้ที่คืน และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ

3. ความต้องการทางเทคโนโลยีสามารถซึ่งปัญหาของเกษตรกร ได้ เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในเรื่องการประกอบอาชีพทางการเกษตร

กรมส่งเสริมการเกษตร (2532 : 1) ได้กล่าวว่าการพัฒนาที่ผ่านมาขาดการวิเคราะห์พื้นที่เป้าหมาย ทั้งด้านกายภาพ ชีวภาพ สังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งการนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร ทำให้การกำหนดใช้พื้นที่เกษตรกรรมหรือการถ่ายทอดเทคโนโลยีไม่สอดคล้อง เนماะสมกับทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรบุคคล ทำให้การพัฒนาการเกษตรบางพื้นที่กลับกลายเป็นการทำลายทรัพยากรไปโดยไม่รู้ตัว

เพื่อให้การส่งเสริมการเกษตรมีการดำเนินไปในลักษณะที่เป็นการตอบสนองความต้องการของเกษตรกรและความเหมาะสมสมกับศักยภาพของพื้นที่ตลอดจนมีการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพการเกษตรของเกษตรกรในแต่ละท้องถิ่น

ดังนั้นการจะพัฒนาอาชีพการเกษตรที่ดีต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานการวิเคราะห์ความต้องการที่แท้จริงของตัวเกษตรกรของทั้งความต้องการทางสังคม และเศรษฐกิจ ข้อมูลที่ได้มาจากการเกษตรจะเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้นำไปวางแผนการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา

การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรของทุกประเทศเป็นงานที่ต้องเผชิญกับความยุ่งยากและสับซับซ้อน ที่เราต้องยอมรับไว้ก่อนเป็นลำดับแรกเสมอ เพราะมีสภาพการณ์หลายๆ อย่างต่างกัน ที่ต้องสร้างขึ้นดัดแปลงจากสภาพเศรษฐกิจ ภูมิประเทศ ระบบสังคมของท้องถิ่นนั้นๆ ไม่เหมือนกัน และส่วนมากไม่สามารถควบคุมหรือควบคุมไม่ได้

ความยุ่งยากเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงนักจะถูกค่อต้านเสมอ จิตใจของคน สภาพการณ์ ต่างๆ ในที่นั้นๆ ที่จะต้องนำมาใช้ประกอบ ผสมผสานกับความคิดเห็นด้วยผลลัพธ์ ความเป็นนักคิด แก่ปัญหา การค้นคว้าทดลองวิชาการและเทคโนโลยี ที่จะนำเข้ามาในจังหวะและเวลาที่เหมาะสม กลมกลืนไปกันได้กับสภาพการจัดองค์ประกอบของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เหมาะสม และสิ่งสำคัญก็คือ การทำงานหนักอย่างสมำเสมอของเกษตรกร ตลอดจนเข้าหน้าที่ผู้มาทำงานด้วยกัน ว่าได้ผลดีเพียงใด

การพัฒนาการเกษตรขึ้นและมีขึ้นได้เสมอ เช่น เกษตรกรทำการทดลองปลูกพืชชนิดใหม่ๆ นักวิจัยพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ การทดลอง การปรับปรุงปฏิบัติ การใช้ปุ๋ย สารเคมี ชั่วโมง การใช้น้ำ ให้น้ำ การควบคุมความชื้นชื้นของดิน วิศวกรรมสร้าง ปรับปรุงเครื่องมือให้เกษตรกร รับ用ผลของการทดลองที่ดี ในการพัฒนาองค์กรทางเกษตร การพยุงราคา การหาตลาด ซึ่งเป็นผลให้การเกษตรดีขึ้น ได้กำไรสูงขึ้น สิ่งเหล่านี้สามารถพัฒนาเร่งด่วนในการส่งเสริม ขั้นตอนการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรให้บังเกิดผลได้ (วิจิตร,2535)

ความหมายการพัฒนา

วิจิตร (2535) ให้ความหมายการพัฒนาไว้ว่า การพัฒนา แปลว่า เจริญ สร้างเสริม เพิ่มพูน บูรณะ ทำความเริญ เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น คลี่คลายไปในทางดี หมายถึง การพัฒนาจากที่เดิมให้ก้าวหน้าไปในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข และสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ เมื่อมีการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าไปจากเดิมจะไปถึงระดับใดก็ตามเรียกว่าเป็นการพัฒนา

ท้านอง (2523) อ้างโดยวารทัน (2540 : 2) ให้ความหมายการพัฒนาไว้ว่า การพัฒนาหมายถึง การเจริญเติบโต เปลี่ยนแปลง และก้าวหน้าอย่างมีระบบ ทั้งในรูปธรรม คือสิ่งที่เห็นเป็นรูปร่าง และนามธรรม คือสิ่งที่บังเกิดผลทางใจ หรือความรู้สึกนึกคิด ซึ่งสามารถวัดผลและประเมินค่าของความแตกต่างหรือการเปลี่ยนแปลงนั้นได้

อมร (2515) อ้างโดย วรทัศน์ (2540 : 2) ให้ความหมายการพัฒนาไว้ว่า การพัฒนาหมายถึง การเปลี่ยนแปลงจากความคืบหน้าให้หลุดพ้นจากความยากจน ซึ่งจะแสวงหาและบรรลุถึงได้อย่างแท้จริง โดยวิธีการวางแผนเพื่อการพัฒนา กล่าวคือการพัฒนาเป็นการปรับปรุง ผ่อนไจ ที่ไม่พึงปรารถนาต่างๆในสังคม

วรทัศน์ (2540) ให้ความหมายการพัฒนาไว้ว่า การพัฒนาหมายถึง การที่เศรษฐกิจเจริญขึ้น สังคมเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น รายได้ประชาชาติ เพิ่มมากขึ้น รายได้ต่อหัวของประชาชนเพิ่มขึ้น ตลอดจนมาตรฐานการครองชีพดีขึ้น คือมีคุณภาพของชีวิตทั้งด้านคุณภาพและทางด้านปริมาณ

องค์ประกอบในการพัฒนาการเกษตร

องค์ประกอบของการพัฒนาการเกษตรมี 3 อย่าง คือ

1. การให้การศึกษา
2. การค้นคว้าวิจัย
3. การส่งเสริมเผยแพร่ (วิจตร ,2535)

สิ่งที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเกษตร

1. การเกษตรจำเป็นต้องอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ ใจกลางเมือง ไปอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ และต้องใช้เนื้อที่ในการประกอบการมากกว่ากิจการอื่นๆ

2. พื้นที่การเกษตรมีความแตกต่างกันอย่างเด่นชัด จากสถานที่หนึ่งกับสถานที่หนึ่ง หรือแม้แต่ในสถานที่ใกล้เคียงกัน ที่หนึ่งปลูกพืชได้ผลดี แต่ที่ติดๆกันอาจไม่ได้ผลดี

3. การเกษตรต้องอาศัยจังหวะเวลาในการทำการที่เหมาะสมตามสภาพดินฟ้า อากาศ ภูมิประเทศ เนื่องจากผลิต เช่น อุตสาหกรรมไม่ได้ รวมทั้งระยะเวลาการทำลายของแมลง และจำนวนน้ำฝน น้ำท่วม ความแห้งแล้ง โรค แมลงระบาด

4. เวลาเป็นปัจจัยควบคุมการเริญเดิบ โตและผลผลิตทางเกษตร พืชและสัตว์ต้องรอจนครบอายุจะเร่งไม่ได้

5. ผู้ประกอบการเกษตรต้องมีความชำนาญงานมากกว่าคนของโรงงานอุตสาหกรรม

6. การเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติแต่ละครั้งของการเกษตร จะเป็นผลให้มีการเปลี่ยนแปลง

สิ่งอื่นเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

7. การเกษตรที่จะก้าวหน้ามักต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (วิจตร,2535)

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเกษตร

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเกษตรนิ 2 ประการคือ

1. ปัจจัยจำเป็นของการพัฒนาการเกษตร ได้แก่ การตลาดสินค้าเกษตร การนำเทคนิคใหม่เข้าไปใช้อย่างต่อเนื่อง จัดการเครื่องมือและปัจจัยการผลิตในท้องถิ่น สนับสนุนการผลิตแก่เกษตรกร และมีการขนส่ง

2. ปัจจัยค่าว่างของการพัฒนา ได้แก่ การศึกษาเพื่อการพัฒนา สินเชื่อเพื่อการเกษตร การปฏิบัติงานของกลุ่มเกษตรกร การปรับปรุงและขยายเนื้อที่การเพาะปลูก และการวางแผนระดับชาติเพื่อการพัฒนาการเกษตร

หลักในการพัฒนาการเกษตร

ในการกำหนดหลักการพัฒนาการเกษตรนอกจากจะใช้ แนวคิด ทฤษฎีและปรัชญาในการพัฒนาโดยทั่วไปแล้ว ยังต้องคำนึงถึงทรัพยากรสิ่งแวดล้อมธรรมชาติซึ่งเป็นระบบ生นิเวศใหญ่ และสังคมมนุษย์ การจัดการต่างๆ มาประกอบการพิจารณา อย่างไรก็ตามจึงแยกหลักการพัฒนาการเกษตรไว้ 2 ระดับคือ

1. หลักการพัฒนาการเกษตรในระดับนโยบาย โดยใช้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์มาเป็นตัวกำหนดการพิจารณา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวางแผนการพัฒนาการเกษตร โดยมีการกำหนดการขยายตัวทางการเกษตร ทำให้ทราบผลการพัฒนาการเกษตรว่าเป็นอย่างไร อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นหรือลดลง เป็นไปตามแผนการพัฒนาหรือไม่ การรักษาเสถียรภาพทางการเกษตรให้มั่นคง หมายถึงการรักษาผลผลิตทางการเกษตรให้คงที่หรือเพิ่มขึ้นตามความต้องการของประชาชนที่เพิ่มขึ้น การจัดสรรงบประมาณและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน และมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม

2. หลักการพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ โดยมีการทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมในพื้นที่ คือการเข้าใจทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และสังคมศาสตร์หรือสังคมเกษตรกร การวางแผนพัฒนา แก้ไขปัญหาและความต้องการของเกษตรกร โดยแผนงานจะต้องสอดคล้องกับนโยบายเกษตรกรหรือประชาชนผู้รับการพัฒนาจะต้องเริ่มต้นจากสภาพการที่เกษตรกรปฏิบัติอยู่นั่นเองจากเกษตรกรมีความคุ้นเคยในสิ่งเหล่านั้น ขบวนการพัฒนาจะต้องค่อนข้างโดยตลอดเพื่อสร้างความมั่นใจตั้งแต่ขบวนการผลิตไปจนถึงขบวนการจำหน่าย ใน การศึกษาเรียนรู้ด้านการเกษตรของเกษตรกรต้องอาศัยการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง (กจิน, 2542)

ไฟศาล เลขานิธิการ ส.ป.ก. กล่าวไว้ว่าใน การสัมมนาเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2544 เกี่ยวกับ
ทิศทางการปฏิรูปที่คิดในอนาคตว่าพื้นที่ที่ได้รับการปฏิรูปที่คิด มีขอบเขตกร้างขวางขาด
แคลนปัจจัยพื้นฐาน บางส่วนยังมีขอบเขตพื้นที่ไม่ชัดเจน พื้นที่มีศักยภาพต่ำ ยากต่อการพัฒนา อีก
ทั้งบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาอาชีพและรายได้ ไม่เพียงพอจะ
ดำเนินงานได้อย่างทั่วถึง เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่คิดจึงยังไม่มีความเป็นอยู่ดีขึ้นเท่าที่ควรจะเป็น

นี้ (2544) กล่าวไว้ว่าเกษตรกรผู้ได้รับที่ดินจากการปฏิรูปที่คิดส่วนใหญ่มีฐานะยาก
จน ไม่สามารถพัฒนาที่ดินและชีวิตความเป็นอยู่ของตนให้ดีขึ้นได้ เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องช่วย
เหลือในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาอาชีพตลอดจนรายได้ของเกษตรกร

การส่งเสริมและพัฒนาที่ดินให้เกษตรกรมีรายได้จากการเกษตรมากขึ้น ที่ดินของรัฐที่
นำมาปฏิรูปที่คิดเป็นแปลงใหญ่ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นที่ดินแล้ว ทำการเกษตรไม่ได้ เกษตรกรส่วน
ใหญ่จึงประสบความลำบาก ส.ป.ก. พยายามเข้าช่วยพัฒนาตามกำลังงบประมาณ แต่ไม่เพียงพอที่
จะช่วยเหลือเกษตรกรส่วนใหญ่ได้ การส่งเสริมน้ำจุ่งเกษตรกรรมให้กับเกษตรกรจึงเป็นปัญหาที่
ต้องแก้ไขให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นต่อไป

ปัญหา เรื่องมาตรการสนับสนุนงานปฏิรูปที่คิดอื่นๆ ที่สมควรพิจารณาควบคู่กันไป
 เช่น ปัจจุบันมีกองงบประมาณปฏิรูปที่คิดและกองทุนที่สนับสนุน ส.ป.ก. แต่ยังไม่สามารถสนับสนุนได้ทั้ง
หมด และในส่วนกองทุนที่คิดก็มีปัญหาเรื่องการบริหารจัดการค่อนข้างมาก ควรให้มีการจัดตั้ง
ธนาคารที่คิดเพื่อให้เป็นมาตรฐานและเอกภาพ และการกำหนดมาตรการภาษีก้าวหน้าในการถือ
ครองที่ดิน สมควรสนับสนุนให้นำมาใช้ให้เป็นรูปธรรมขึ้น รวมถึงความสนับสนุนในการเข้าปรับ
ปรุงพัฒนาที่ดินจากส่วนราชการต่างๆ ที่จะต้องพิจารณาเพื่อตัดช่องว่างรายได้ระหว่างเกษตรกรกับ
บุคคลในเมืองให้เหลือน้อยลง

สรุป (2545) กล่าวว่า งานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นงานอันหนึ่งที่ ส.ป.ก. คิดว่า
เป็นปัจจัยที่สำคัญในการช่วยให้เกษตรกรในพื้นที่ปฏิรูปที่คิดมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

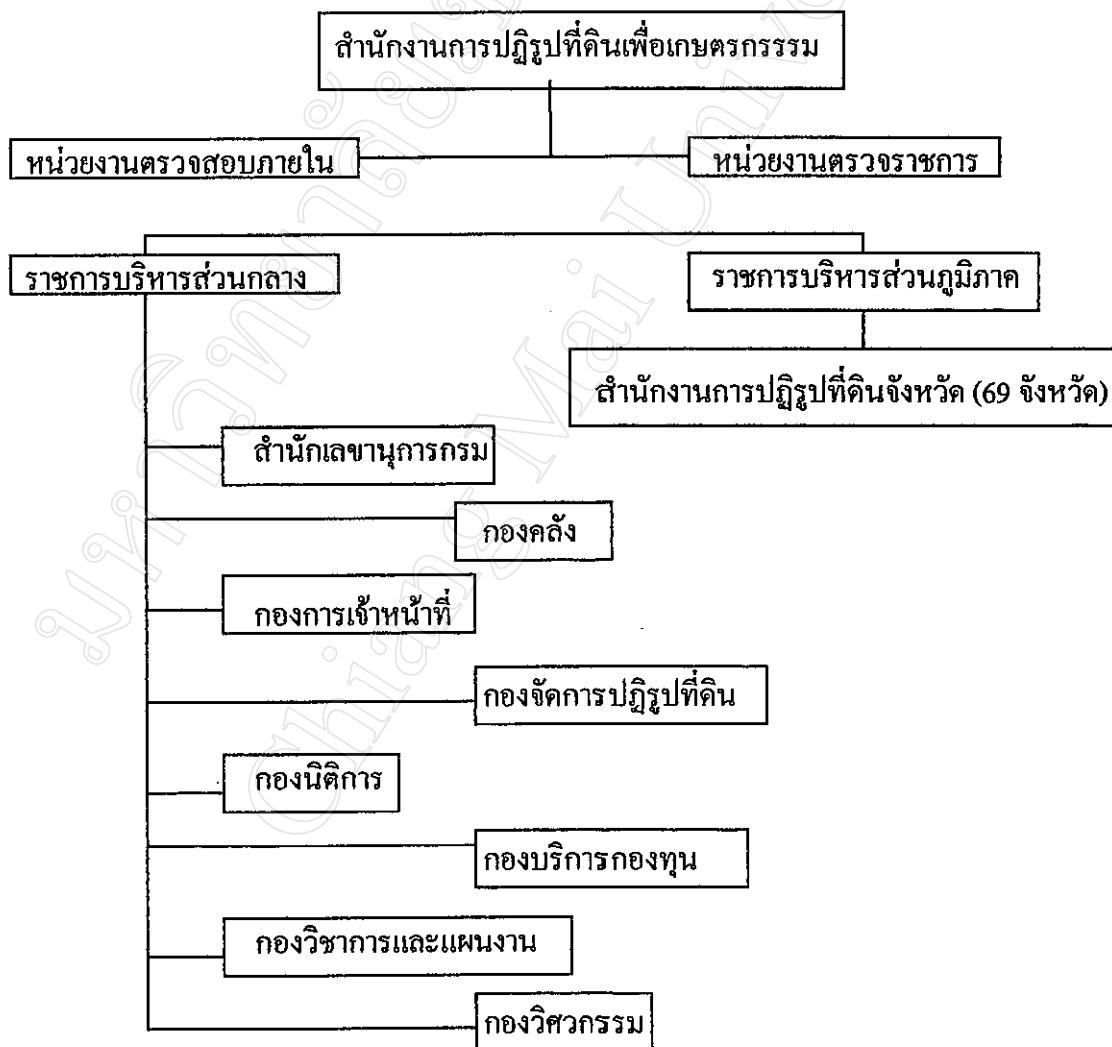
วิธีชัย (2545) กล่าวว่า การปรับปรุงความเป็นอยู่ของเกษตรกรโดยเฉพาะการพัฒนา
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมและการพัฒนาเกษตรกรเป็นภาระหน้าที่ของ ส.ป.ก. ซึ่งต้อง
ดำเนินการ แต่ต้องคำนึงถึงว่าทำอย่างไรจึงจะทำให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ตามแนว
พระราชดำริในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่

การดำเนินงานของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

ความเป็นมาของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2518 เป็นส่วนราชการระดับกรม ศังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีเลขที่การ ส.ป.ก. เป็นหัวหน้าสำนักงาน มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการปฏิรูปที่ดินตามที่กำหนด ไว้ในกฎหมายเบ่งส่วนราชการออกเป็นการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งปัจจุบันสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดมีพื้นที่สื้น 69 จังหวัด มีปฏิรูปที่ดินจังหวัดเป็นหัวหน้าสำนักงาน (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม,2545)

แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการ

ความหมายการปฏิรูปที่ดิน

ตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 มาตรา 4 การปฏิรูปที่ดิน หมายถึง การปรับปรุงเกี่ยวกับสิทธิและการถือครองในที่ดินเพื่อเกษตรกรรม รวมตลอดจนถึงการจัดที่อยู่อาศัยในที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนั้น โดยรัฐนำที่ดินของรัฐ หรือที่ดินที่รัฐขัดซื้อหรือренเด็นจากเจ้าของที่ดิน ซึ่งมีได้ทำประโภชน์ในที่ดินนั้นด้วยตนเอง หรือมีที่ดินเกินสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อจัดให้แก่เกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินของตนเองหรือเกษตรกรที่มีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองซึ่พและสถาบันเกษตรกรได้เช่าซื้อ เช่าหรือเข้าทำประโภชน์โดยรัฐให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม การปรับปรุงทรัพยากรและปัจจัยการผลิต ตลอดจนการผลิตและการจำหน่ายให้เกิดผลดียิ่งขึ้น (สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน, 2541)

ชัยวัฒน์ (2520) อ้างโดยศรีบังอร (2536 : 15) ให้ความหมายการปฏิรูปที่ดินไว้ว่า การปฏิรูปที่ดินหมายถึง การจัดระบบการถือครองที่ดินใหม่ โดยแยกเดิมระบบเดิม เพื่อจะได้ใช้เป็นระบบใหม่สนองความต้องการที่มุ่งหมายได้

เกริกเกียรติ (2520) อ้างในศรีบังอร 2536 : 15) ให้ความหมายการปฏิรูปที่ดินไว้ 2 ความหมาย คือ 1) ความหมายในลักษณะแคน หมายถึง การจัดสรร การกระจายการถือครองที่ดินเดียวใหม่เพื่อผลประโยชน์ของเกษตรรายเล็กรายน้อยและเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยลดช่องว่างในฐานะ ความเป็นอยู่ของคนในสังคม และเพื่อสร้างเสถียรภาพทางการเมือง โดยการให้ผลประโยชน์และความช่วยเหลือแก่เกษตรกรที่ยากจน ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศไทย และชักนำให้เข้าแหล่งหันมาจงรักภักดีและสนับสนุนรัฐบาล 2) ความหมายในลักษณะกว้าง หมายถึง การเร่งพัฒนาการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญทางการเกษตรเพื่อขัดสิ่งที่ล้าหลังที่เป็นอยุ่สรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย ซึ่งสาระสำคัญของความหมายแบบกว้างนี้ นอกจากจะพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงในระบบการถือครองที่ดินแล้ว ยังพิจารณาถึงสถาบันทางการเกษตรอื่นๆ ให้ดีขึ้นด้วย ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างเกษตรกรและเพิ่มพูนประสิทธิภาพการผลิตในภาคเกษตรกรรมด้วย

ไชยยศ (2530) อ้างโดยชาญชัย (2542 : 12) ให้ความหมายการปฏิรูปที่ดินไว้ว่ามีความหมายรวมเอาระบบการจัดสรรที่ดินถือการปรับปรุงสภาพการถือครองที่ดินไว้ในกระบวนการพัฒนาการศึกษาและการสาธารณกิจต่างๆ ในชนบทด้วย

การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หมายถึง การจัดที่อุดมด้วยน้ำและที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร ผู้ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง รวมตลอดถึงงานการพัฒนาในทุกด้านในชนบท ตั้งแต่ด้านการเกษตรกรรม ด้านการศึกษา ไปจนถึงด้านการสาธารณูปโภค

การปฏิรูปที่ดินทั่วไป หมายถึง การปรับปรุงที่ดิน ทั้งด้านการถือครองและการใช้ที่ดินจากรูปเดิม ไปสู่รูปใหม่ ให้มีลักษณะที่ดีขึ้น การปฏิรูปที่ดินมักจะดำเนินการในชนบทเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งประชาชนมีอาชีพทางการเกษตรและที่ดินสำหรับใช้ประกอบอาชีพมีลักษณะไม่เหมาะสม ดังนั้นมีอกล่าวถึงการปฏิรูปที่ดิน จึงมักจะนำไปในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ซึ่งหมายถึงการปรับปรุงที่ดินทั้งด้านการถือครองและการใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ดินดังกล่าวที่ได้รับการปรับปรุงอาจมีสภาพแตกต่างไปตามปัญหาที่มี เช่น ปัญหาไม่มีที่ดินทำกินหรือมีน้อย ไม่พอทำกิน ปัญหาอัตราค่าเช่าที่ดินสูง ปัญหาผลผลิตตกต่ำ และปัญหาที่ดินเสื่อมโทรม เป็นต้น (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม, 2545)

การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจึงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบการถือครองที่ดิน โดยปรับปรุงการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน พัฒนาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเกษตร เพื่อสนับสนุนกระบวนการผลิต รวมถึงส่งเสริมการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้ โดยประสานกับส่วนราชการทั้งภายในและภายนอกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม, 2542)

จากการความหมายการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนี้ได้จำกัดอยู่เพียงการนำที่ดินมาจัดสิทธิในที่ดินแก่เกษตรกรและควบคุมสิทธิในที่ดินมิให้他人นำย้ายเข้าไปในที่ดินเท่านั้น แต่หมายความรวมถึงการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และคร่าวงจร ในที่ดินที่เกษตรกรได้รับสิทธิในที่ดินไปจากการปฏิรูปที่ดินนั้นด้วยเพื่อให้เกษตรกรได้เกิดความมั่นคงและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สมดังเจตนาของ การปฏิรูปที่ดิน การพัฒนาดังกล่าวอาจสรุปได้ดังนี้ คือ

1. การกำหนดแผนการส่งเสริมการบำรุงเกษตรกรรม ตลอดจนสวัสดิการ การสาธารณูปโภคและการสาธารณูปโภค เพื่อให้ความเป็นอยู่ของเกษตรกรดีขึ้น
2. การกำหนดแผนการผลิตและการจำหน่ายผลผลิตทางเกษตรกรรม ให้การผลิตและการจำหน่ายผลผลิตทางเกษตรกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ประสานงานจัดหาแหล่งเงินทุนให้แก่เกษตรกร ซึ่งอาจมาจากกองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือจากสถาบันการเงินต่างๆ เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นต้น (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม, 2545)

วัตถุประสงค์ของการปฏิรูปที่ดิน

1. เพื่อปรับปรุงเกี่ยวกับสิทธิและการถือครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำให้เกษตรกรผู้เช่าที่ดิน ผู้ไร่ที่ดินทำกิน และผู้ประกอบการเป็นเกษตรกรได้มีโอกาสเป็นเจ้าของที่ดิน หรือมีที่ดินสำหรับทำการเกษตรเป็นของตนเองอย่างถาวรสอดคล้องไป
2. เพื่อพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมและให้ทรัพยากรที่ดินให้มีประสิทธิภาพ ด้วยการปรับปรุงปัจจัยการผลิต ให้การบริการด้านสินเชื่อ และการตลาด เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
3. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสถาบันเกษตรกร ส่งเสริมพัฒนาอาชีพนอกรากเกษตร ให้การศึกษา บริการสาธารณสุข สาธารณูปโภค เพื่อเพิ่มสวัสดิการและเสริมสร้างความเจริญในท้องถิ่นทำให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม, นปพ.)

ประโยชน์ของการปฏิรูปที่ดิน

1. จัดที่ดินเพื่อเกษตรกรรมให้เป็นของเกษตรกรโดยแท้จริง ในจำนวนเนื้อที่ที่กฎหมายกำหนด ทำให้มีมีนัยทุนถือครองที่ดินโดยไม่ทำประโยชน์ด้วยตนเอง
2. มีการเสียค่าตอบแทนให้แก่รัฐทำให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม
3. คุ้มครองสิทธิของเกษตรกรไม่ให้สูญเสียที่ดินโดยง่าย และมีการควบคุมการเปลี่ยนสิทธิการถือครองที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน
4. เกษตรกรมีสิทธิทำกินอย่างถูกต้องตามกฎหมายและปกติทางมรดกแก่ทายาทได้
5. หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. 4-01) สามารถใช้เป็นเอกสารประกันเงินกู้เพื่อรับสินเชื่อได้
6. เกษตรจะมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากการพัฒนาพื้นที่ มีถนน แหล่งน้ำ การจัดตั้งสหกรณ์การเกษตรปฏิรูปที่ดิน และได้รับการส่งเสริมอาชีพ ปัจจัยการผลิตตลอดจนด้านเงินทุนและการตลาด

ที่ดินที่นำมานปัจจุบันที่ดิน

การนำที่ดินของรัฐมาปัจจุบันที่ดินนี้จำเป็นต้องแยกประเภทของที่ดินออก แต่ละประเภทมีวิธีการที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน แต่พลเมืองเลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนี้หรือได้เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันก็คือ หรือ พลเมืองยังใช้ประโยชน์ในที่ดินนี้อยู่ หรือยังไม่เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เมื่อได้จัดที่ดินแปลงอื่นให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทน
2. ที่ดินอันเป็นที่สาธารณะมีบัตรของแผ่นดินสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือที่ดินที่ได้ส่วนหนึ่งห้ามไว้ตามความต้องการของราชการ โดยความยินยอมของกระทรวงการคลัง
3. ที่ดินอันเป็นที่สาธารณะมีบัตรของแผ่นดิน ซึ่งเป็นที่กร้างว่างเปล่าหรือที่ดินซึ่งมีผู้คนอาศัยอยู่หรือทอดทิ้ง หรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประกาศอื่นตามกฎหมายที่ดิน และที่ดินนี้อยู่นอกเขตป้าไม่ถาวรตามดicitะรัฐมนตรี
4. ที่ดินในเขตป้าส่วนแห่งชาติ โดยอนุมัติของคณะกรรมการปัจจุบันทรัพย์ส่วนในที่ดินของเอกชนนั้น จะต้องเป็นห้องที่ที่มีเกย์ตระกรรที่ไม่มีที่ดินประกอบอาชีพ เกย์ตระกรรนเป็นของตนเองหรือมีเพียงเล็กน้อย ไม่เพียงพอต่อการครองชีพ หรือต้องเช่าที่ดินผู้อื่นทำการเกษตร ตลอดจนเป็นห้องที่ที่มีผลผลิตต่อไร่ต่ำ (สภาริพ, 2540)

การดำเนินงาน

ส.ป.ก. กำหนดภาระกิจการดำเนินงานปัจจุบันที่ดินเพื่อเกย์ตระกรรนไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. งานจัดที่ดิน
2. งานพัฒนาขั้นพื้นฐาน
3. งานพัฒนาอาชีพและรายได้ของเกย์ตระกรร

1. งานจัดที่ดิน

เป็นการสนับสนุนให้เกย์ตระกรรได้เป็นเจ้าของที่ดินภายใต้กฎหมายการปัจจุบันที่ดินเพื่อเกย์ตระกรรโดยการดำเนินการในที่ดิน 2 ประเภท ได้แก่ ที่ดินของรัฐ และที่ดินของเอกชน

ในที่ดินของรัฐ สำนักงานการปัจจุบันที่ดินเพื่อเกย์ตระกรรจะทำการสำรวจรังวัดและสอบสิทธิ์ในที่ดิน เจ้าของรายได้สิทธิ์ ลดเนื้อที่และแบ่งแยกที่ดิน (กรณีที่เกินสิทธิ์ตามกฎหมาย) เพื่อนำมาให้เกย์ตระกรรเช่า หรือเช่าซื้อหรือเข้าทำประโยชน์ ตามที่เกย์ตระกรรได้ยื่นคำร้องไว้ ซึ่ง เกย์ตระกรจะได้รับหนังสืออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตปัจจุบันที่ดิน (ส.ป.ก. 4-01) และมีโอกาส

เป็นเจ้าของที่ดินต่อไป โดยที่ดินของรัฐ ได้แก่ ที่สาธารณูปโภคที่ร้ายภูมิเดิมใช้ร่วมกัน ที่สาธารณะน้ำดื่มและน้ำเสีย ที่รกร้างว่างเปล่าที่อยู่นอกเขตป่าไม้สาธารณะ ป่าสงวนแห่งชาติที่สืบทอดกัน และที่จ้างแนกเป็นที่จัดสรรตามมติคณะรัฐมนตรี

ในที่ดินเอกสาร สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจะนำที่ดินที่จัดซื้อหรือ เว้นคืน มาจัดสรรแก่เกษตรกรผู้เช่า หรือผู้ไร่ที่ดินทำกิน หรือผู้มีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การทำ การครองชีพที่เข้มงวดเมื่อไหร่ ซึ่งเกษตรจะต้องเช่าหรือเช่าซื้อจาก สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อ กเกษตรกรรมจะจัดซื้อ หรือเว้นคืน ที่ดินจากเจ้าของที่ดินที่มีที่ดินเกินกว่าพระราชบัญญัติการปฏิรูป ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมกำหนด

2. งานพัฒนาขั้นพื้นฐาน

ดำเนินงานในส่วนที่ไม่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นๆ ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมเส้นทางคมนาคม และแหล่งน้ำ เพื่อ ยกระดับความเป็นอยู่ตามความจำเป็น และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและ การเกษตร

3. งานพัฒนาอาชีพ และรายได้ของเกษตรกร

เป็นการดำเนินงานปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบการผลิต และโครงสร้างทางการเกษตร จัดตั้งสหกรณ์การเกษตรปฏิรูปที่ดิน จัดหาสินเชื่อและปัจจัยการผลิต พัฒนาและส่งเสริมอาชีพค้าน การเกษตรและนักภาคเกษตร การให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการคุ้มครองยาทรัพยากรธรรมชาติ และอื่นๆ ให้เป็นไปตามระเบียบและต้องคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (คปก.) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งในที่ดินสาธารณะ ที่ดินชุมชน และที่ดินที่จัดให้เกษตรกร โดย ส.ป.ก. จะประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกษตรกรมี คุณภาพชีวิตที่คุ้มครองตามสภาพของท้องที่นั้นๆ และสอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกร (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม, 2542)

การพัฒนาอาชีพการเกษตร

การพัฒนาการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดินเป็นการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาพื้นฐานการ ผลิตทางการเกษตร ในพื้นที่ประกอบเกษตรกรรม การสนับสนุนปัจจัยการผลิต และการปรับโครง สร้างการผลิตทางการเกษตร ให้กับเกษตรกรที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประ โยชน์ในเขต ปฏิรูปที่ดิน โดยได้รับเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. 4-01 และ เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ทรัพยากรและที่ ดินทำการเกษตร ได้อย่างเหมาะสมยั่งยืนและมีประสิทธิภาพสูงสุด

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดให้การพัฒนาการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดินเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวง และให้ทุกหน่วยงานร่วมมือดำเนินการพัฒนาการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน กองจัดการปฏิรูปที่ดินซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เกี่ยวกับการพัฒนาในเขตปฏิรูปที่ดิน ได้จัดทำแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นแผนการดำเนินงาน

วัตถุประสงค์ของการพัฒนาอาชีพเกษตร

เมื่อสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ได้ดำเนินการจัดที่ดิน โดยมอบหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. 4-01) แก่เกษตรกรแล้ว จำเป็นจักต้องให้มีการพัฒนาพื้นที่และพัฒนาการเกษตรในพื้นที่นั้น ทั้งนี้เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้ทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม

1. เพื่อให้การสนับสนุนแก่เกษตรกรผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินที่ได้รับเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. 4-01 สามารถใช้ประโยชน์ในที่ดินได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน
2. เพื่อปรับกระบวนการผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน ให้เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และความต้องการของเกษตรกร
3. เพื่อรักษาความร่วมมือและการดำเนินงานของส่วนราชการต่างๆ ลงในพื้นที่ปฏิรูปที่ดินอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (กองจัดการปฏิรูปที่ดิน ส.ป.ก., 2543)

งานพัฒนาที่ดำเนินงานอยู่เบื้องต้นได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. งานพัฒนาขั้นพื้นฐาน การดำเนินงานการพัฒนาขั้นพื้นฐานในเขตปฏิรูปที่ดินซึ่งอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

- นโยบายระดับบุน ซึ่งพัฒนาตามนโยบายการเมืองและงบประมาณ
- พัฒนาโดยใช้แผนการพัฒนาคำนวณเป็นหลัก ซึ่งเป็นแผนของประเทศไทยและกระทรวง ในแนวความคิดจากล่างสู่บน โดยรัฐบาลแต่ละสมัยจะจัดงบประมาณให้แก่สภากาชาดไว้ ดังนั้นสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจะต้องให้ความสนใจกับข้อมูลระดับตำบลเพื่อบรรจุแผนพัฒนาในท้องที่เขตปฏิรูปที่ดินไว้ในแผนพัฒนาคำนวณและใช้เงินของจังหวัดดำเนินการ
- พัฒนาเฉพาะที่ หรือโครงการเฉพาะพื้นที่ ซึ่งมีภาคเอกชนและรัฐบาลต่างประเทศร่วมสนับสนุนเป็นโครงการเฉพาะจังหวัด เช่น โครงการไทย ออสเตรเลีย ที่จังหวัดอุบลราชธานี โครงการหัวยิโนง ที่จังหวัดหนองคาย
- พัฒนาตามแผนแม่บท ของ ส.ป.ก. ตามงบประมาณรายปีที่ได้รับการจัดสรรมา

- การประสานแผนพัฒนากับหน่วยราชการอื่นให้เข้ามาช่วยเหลือในเขตปฏิรูปที่ดิน ประเภทของงานพัฒนาขั้นพื้นฐาน

1. การก่อสร้างเส้นทางคมนาคม

- ถนนลูกรังสายหลักและสายรอง
- ทางลำเลียง

2. ก่อสร้างระบบชลประทาน

3. ก่อสร้างแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เช่น อ่างเก็บน้ำ ฝาย บ่อบาดาล
4. ก่อสร้างแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค เช่น สารเก็บน้ำ บุคบ่อบาดาล
5. พัฒนาระบบแปลงเกษตรกรรม
6. บุกเบิกพื้นที่และปรับระดับพื้นที่

นอกจากนี้ยังมีการประสานงานกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น จัดตั้งโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา จัดตั้งสถานีอนามัย จัดหาไฟฟ้าชนบท จัดตั้งองค์กรเกษตรกร เป็นต้น

2. งานพัฒนาการผลิตและเพิ่มรายได้

งานพัฒนาการผลิตและเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร ในเขตปฏิรูปที่ดิน มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ให้เกษตรกรที่ได้รับที่ดินจาก ส.ป.ก. ไปแล้วสามารถยังชีพได้โดยไม่ลำบาก ที่ดินหรือเปลี่ยนอาชีพ ไป ดังนั้น ส.ป.ก. จึงได้เข้าช่วยเหลือพัฒนาอาชีพทั้งในและนอกภาคเกษตร เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้ เกิดประโยชน์และเป็นการเพิ่มรายได้ด้วย

แนวทางในการดำเนินงานมีดังนี้ คือ

1. แนวทางในการพัฒนาอาชีพการเกษตร ได้แก่

1.1 การประสานงานนโยบาย แผนงาน โครงการตามศักยภาพ แผนการปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เช่น โครงการภายใต้การปรับแผนโครงสร้าง และระบบการผลิตการเกษตร พ.ศ. 2537-2539 ที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมกำลัง ดำเนินการอยู่คือ โครงการการส่งเสริมการเดี่ยงโคลนอุดแทนการปลูกพืชเศรษฐกิจที่ประสบ ปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ การส่งเสริมงานการเกษตร โดยมีกิจกรรมการปลูกป่า หรือไม้喬木ร่วม กับพืชชนิดอื่น ๆ

1.2 การดำเนินงานในการปรับปรุง และพัฒนาแปลงเกษตรกรรม โดยใช้เครื่อง จักรกลของ ส.ป.ก. พัฒนาที่ดินรูปแบบต่าง ๆ เช่น การขุดบ่อเลี้ยงปลา การปรับพื้นที่เพื่อทำไร่นา สวนผสม การปรับปรุงแหล่งน้ำในแปลงเกษตรกรรม

1.3 การปรับระบบการผลิตของเกษตรกรเป็นการเกษตรผสมผสาน ส.ป.ก ดำเนินการตามโครงการพัฒนาการเกษตรผสมผสานตามนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2535 - 2539 เพื่อลดความเสี่ยงจากการปลูกพืชชนิดเดียวและเพื่อใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 การสนับสนุนให้ความรู้และวิทยาการผลิตแพนใหม่ ได้แก่การจัดฝึกอบรมขั้ดทำแปลงสาธิตเผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ แก่เกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน

1.5 การสนับสนุนปัจจัยการผลิตอื่น ๆ เช่น พันธุ์บ่อปลา พืช ปุ๋ย แหล่งเงินทุน

1.6 ทั้งนี้ในการพัฒนาอาชีพการเกษตรนี้มีทั้งสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมดำเนินการเอง โดยดำเนินงานร่วมกับภาคเอกชน และประสานงานกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง

2. แนวทางการพัฒนาอาชีพนอกรากษ์ ได้แก่

2.1 การส่งเสริมอาชีพหัตถกรรมและอุตสาหกรรมในครัวเรือน สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจะประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมศึกษาธิการ โรงเรียน สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ฯลฯ จัดฝึกอบรมเพื่อสร้างอาชีพใหม่ให้เกิดขึ้นโดยใช้วัสดุในห้องถัง เช่น ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา การห่อเสื่อ กการจักสานไม้ไผ่ เครื่องปืนคินชา การถอนอาหารฯลฯ

2.2 การให้ความช่วยเหลือฝึกอาชีพแก่เกษตรกรยากจนและเยาวชนตามแผนงาน การให้ความช่วยเหลือแก่แรงงานรับจ้างทำการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน 40 จังหวัด เพื่อให้มีความรู้เข้าสู่ตลาดแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดปัญหาการต้องการที่ดินทำกินที่มีมากเกินกว่ารัฐจะจัดทำให้ได้

2.3 การสนับสนุนอาชีพนอกรากษ์เป็นอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ด้วยการรวมกลุ่มกันผลิตและจำหน่ายงานหัตถกรรมและงานช่าง เช่น การปืนป่องซีเมนต์ การทำสี โต๊ะ เก้าอี้ โดย สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จัดฝึกอบรมส่งเสริมกลุ่มนเกษตรกรที่มีฝีมืออยู่แล้ว ให้สามารถพัฒนาหักษะ ปริมาณการผลิต ช่วยขยายตลาดให้

3. แนวทางในการส่งเสริมค้านการตลาด ได้แก่

3.1 ให้ข้อมูลการตลาดเพื่อประกอบการตัดสินใจของเกษตรกรในการปรับปรุงการผลิต ตลอดจนวางแผนโครงการพัฒนารายได้เกษตรกรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

3.2 ประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน และสถาบันการเงิน เพื่อดำเนินงานในโครงการผลิตที่ครบวงจร มีการประกันราคาและตลาดรับซื้อที่แน่นอน

3.3 สนับสนุนให้มีและส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกร จัดตั้งเป็นสหกรณ์ การเกษตรปัจจุบันที่คิดเพื่อการรวมกันผลิตและจำหน่าย และดำเนินธุรกิจสหกรณ์ในการจัดหา ต้นเชื้อและปัจจัยการผลิตราคาถูกมาจำหน่ายให้แก่สมาชิก

3.4 ให้การศึกษาอบรมเรื่องการตลาด การดำเนินธุรกิจการเกษตรแก่กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตรปัจจุบันที่คิด (สำนักงานการปัจจุบันเพื่อเกษตรกรรม, 2542)

การดำเนินงานของสำนักงานการปัจจุบันเพื่อเกษตรกรรมในปัจจุบันตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549

ภาระกิจสำคัญที่จะเป็นตัวชี้ดัชนีการทำงานร่วมกันในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 คือการผนึกกำลังความร่วมมือของทุกฝ่ายในการปัจจุบันเพื่อสังคมไทยให้เกิดระบบบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงไปสู่โครงสร้างการพัฒนาที่ได้คุณภาพ มุ่งสู่เป้าหมายหลัก การแก้ปัญหาความยากจน ภายใต้แนวคิด “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” การปรับตัวเข้าสู่ เศรษฐกิจยุคใหม่ และการสร้างความเรื่องเรื่องอย่างระหว่างเศรษฐกิจมหภาคและเศรษฐกิจชุมชนให้เกื้อกูลกัน โดยมุ่งพัฒนาคน ครอบครัว ชุมชน และสังคม เป็นแกนหลักเพื่อสร้างขีดความสามารถใหม่จากฐานของสังคมที่เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพและการคุ้มครองทางสังคม
2. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการพัฒนาชุมชนและเมืองอย่างยั่งยืน
3. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.1 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อม โดย อาศัยกระบวนการทำการมีส่วนร่วมจากท้องถิ่น ชุมชนและประชาชนอย่างจริงจัง

3.2 การจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ให้เหมาะสมกับ ศักยภาพเกิดความเป็นธรรมและไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อม

“การปรับปรุงระบบการจัดการด้านการปัจจุบันเพื่อเกษตรกรรมและการออก เอกสารสิทธิ์เพื่อแก้ไขปัญหาเกษตรกร ไว้ที่คิดทำกินและมีการใช้ประโยชน์ที่คิดอย่างเต็มศักยภาพ”

4. ยุทธศาสตร์การจัดการระบบบริหารเศรษฐกิจส่วนรวม

5. ยุทธศาสตร์เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

5.1 การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตในทุกสาขา

5.2 การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ

5.3 การบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการให้บริการรวมทั้งสนับสนุนบทบาทการลงทุนภาคเอกชน

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

7. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อนำไปสู่ธรรมาภิบาล

โดยสรุปยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 รวม 7 ยุทธศาสตร์ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมีส่วนเกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนและยุทธศาสตร์เพิ่มศักดิ์ความสามารถในการแข่งขันของประเทศในส่วนของการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ครอบคลุมทัศน์การพัฒนาการเกษตรและทิศทางการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดขึ้น สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมีส่วนเกี่ยวข้องใน

- ครอบคลุมทิศทางการพัฒนาเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ในส่วนของการปรับระบบการจัดทำที่ดินทำกินให้เกษตรกรให้มีประสิทธิภาพและกว้างขวางยิ่งขึ้น

- ครอบคลุมทิศทางการพัฒนาการผลิตและการตลาด ในส่วนของการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตที่จำเป็น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและปรับปรุงคุณภาพสินค้า

- ครอบคลุมทิศทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ในส่วนของการจัดทำแผนการใช้ที่ดินและกำหนดแนวทางเขตการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เหมาะสมชัดเจน และการเร่งรัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม, 2543)

นโยบายและแผนงานปฏิรูปที่ดิน ปีงบประมาณ 2545

ส่วนที่ 1 นโยบายด้านการจัดทำที่ดิน

1.1 เร่งรัดการดำเนินงานประกาศเขตปฏิรูปที่ดินในพื้นที่ ส.ป.ก. ได้รับนาดำเนินการให้เสร็จโดยเร็ว

1.2 เร่งรัดจัดทำขอบเขตพื้นที่ดำเนินการปฏิรูปที่ดินให้ชัดเจน และปรับปรุงแผนที่การถือครองที่ดินให้ได้มาตรฐาน

1.3 เร่งรัดดำเนินการตรวจสอบกันพื้นที่ป่าสงวน กลับคืนกรมป่าไม้ ตามบันทึกข้อตกลงระหว่าง สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม กับกรมป่าไม้ วันที่ 14 กันยายน 2538 ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

1.4 ปรับปรุงแนวเขตปฏิรูปที่ดิน โดยกันพื้นที่ที่ไม่พึงประสงค์จะดำเนินการปฏิรูปที่ดินที่ประกาศเขตปฏิรูปครอบคลุมทั้งอำเภอจากเขตปฏิรูปที่ดิน

1.5 เร่งรัดการดำเนินการจัดที่ดินและให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินของรัฐ โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จเป็นพื้นที่ๆ ไป รวมทั้งการจัดที่ดินเพื่อแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนของกลุ่มคนชาหือกลุ่มผู้เรียกร้องที่ดินทำกินให้เสร็จสิ้น

1.6 เร่งรัดที่ดินที่ร้าง ไม่ทำประโยชน์มาดำเนินการปฏิรูปที่ดิน

1.7 ติดตามการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินของเกษตรอย่างทั่วถึง และบริหารจัดการใช้ประโยชน์ในที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.8 ให้มีการจัดที่ดินชุมชนในเขตปฏิรูปที่ดินให้เป็นไปตามระเบียบและข้อกฎหมาย

1.9 พัฒนาระบบสารสนเทศการปฏิรูปที่ดินทั้งส่วนกลางและภูมิภาคให้เกิดการเชื่อมโยงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งสร้างระบบฐานข้อมูลภูมิศาสตร์ในพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน ส่วนที่ 2 นโยบายด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

2.1 ให้ความสำคัญการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นภารกิจหลักที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมดำเนินการอยู่

2.2 สนับสนุนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 3 นโยบายด้านอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในเขตปฏิรูปที่ดิน

3.1 ตั้งเสริมเกษตรปลูกไม้薪ตันในพื้นที่ที่ได้รับจากการปฏิรูปที่ดิน เพื่อฟื้นฟูสภาพแวดล้อมรวมทั้งปลูกดันไม้เป็นแนวระหว่างเขตปฏิรูปที่ดินและเขตอนุรักษ์

3.2 ดำเนินการ โครงการพัฒนาการเกษตรเฉพาะพื้นที่ เพื่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การเกษตรอยู่ใหม่ การเกษตรอุดหนากรรม การอนุรักษ์พื้นฟูสภาพแวดล้อม และการประสานงานการพัฒนาการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน กับส่วนราชการอื่น

ส่วนที่ 4 นโยบายด้านการพัฒนาเกษตรและสถาบันเกษตรกร

4.1 สนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ตามโครงการพื้นฟูอาชีพเกษตรกรหลังพักรชำระหนี้ และโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

4.2 ตั้งเสริมการพัฒนาผู้นำเกษตรกร โดยการอบรมด้านการบริหารจัดการทรัพยากร การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพผู้นำ รวมทั้งตั้งเสริมสิทธิและหน้าที่เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน

4.3 ตั้งเสริมการพัฒนาเกษตรกรและองค์กรชุมชน โดยการให้ความรู้ด้านการพัฒนาผู้นำ กลุ่ม การบริหารจัดการเชิงธุรกิจเพื่อพัฒนาให้เป็นสถานบันเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ต่อไป

4.4 สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการผลิต และการพัฒนาพื้นที่แก่เกษตรกรรมทั้งสินเชื่อเพื่อการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์การเกษตรปัจจุบันที่ดิน

4.5 ประสานงานส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง พัฒนาอาชีพของเกษตรกรในเขตปัจจุบันที่ดินทั้งในและนอกการเกษตร เพื่อให้การสนับสนุนปัจจัยการผลิตและการฝึกอบรมความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้มีความมั่นคง

ส่วนที่ 5 นโยบายด้านอื่นๆ

5.1 สนับสนุนงาน/โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

5.2 ประชาสัมพันธ์งานปัจจุบันที่ดินแก่เกษตรกรและบุคคลทั่วไป

5.3 พัฒนาความสามัคคีของข้าราชการ (สำนักงานการปัจจุบันที่ดินเพื่อเกษตรกรรม,2545)

พระบรมราโชบายเกี่ยวกับการปัจจุบันที่ดิน เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2518

1. การแบ่งสรรที่ดินให้แก่เกษตรกรในชั้นดันครัวให้เป็นไปตามเนื้อที่ที่เกษตรกรถือครองอยู่เดิมให้มากที่สุด ไม่ว่าจะโดยเป็นเจ้าของที่ดินหรือโดยการเช่า ทั้งนี้ ภายใต้กฎหมายที่พระราชบัญญัติการปัจจุบันที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 กำหนดไว้ พื้นที่อาจจะลดลงไปบ้างตามสภาพภูมิศาสตร์ของท้องถิ่นนั้นๆ

2. การจัดตั้งชุมชนที่อยู่อาศัย ควรให้เป็นไปตามความต้องการของเกษตรกรและให้สอดคล้องกับสภาพเดิมของท้องถิ่นนั้นๆ ให้มากที่สุด และจัดชุมชนให้อยู่เป็นกลุ่มก้อนเพื่อความปลอดภัย และทำให้การลงทุนในด้านการจัดสาธารณูปโภค เช่น น้ำสะอาด ไฟฟ้า ถูกลงด้วย

3. จัดระบบการรวมกลุ่มในระดับหมู่บ้าน รวมกันเป็นสหกรณ์ในเขตปัจจุบันที่ดิน และเชื่อมโยงไปยังสหกรณ์ในเมืองใหญ่ๆ เพื่อให้สหกรณ์สามารถดำเนินธุรกิจเพื่อประโยชน์ของสมาชิกอย่างกว้างขวางโดยแท้จริง

4. การพัฒนาด้านต่างๆ รวมทั้งการจัดระบบประปา คมนาคม และบริการสาธารณูปการต่างๆ เมื่อคำนึงถึงการจัดหาให้แล้ว ต่อไปก็ให้สหกรณ์รับช่วงไปดำเนินการต่อและจัดการบำรุงรักษาต่อไป โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลค่อยๆ ถอนตัวออกได้เมื่อสหกรณ์มีประสิทธิภาพเพียงที่จะรับช่วงต่อไป

5. ในระยะแรกจะต้องจัดให้เจ้าหน้าที่มีความสามารถและเติมสร้างอยู่ประจำเพื่อให้คำแนะนำ ตั้งเสริม แก่สหกรณ์โดยใกล้ชิด และจัดให้มีเจ้าหน้าที่ระดับสูงจากส่วนกลางออกไประยะแรกเพื่อยืนยัน และให้คำแนะนำเป็นการให้กำลังใจแก่เจ้าหน้าที่โดยสมำเสมอ

6. การจัดที่ดินทำกินให้เกษตรกรจะต้องคำนึงถึงการขยายตัวของประชากร ในท้องถิ่นนั้น ในอนาคตด้วย ดังนี้ เป้าไม้ชุมชนที่คำริจจะจัดสร้างขึ้นอาจใช้เป็นที่สำรองสำหรับการทำมาหากินในอนาคตได้ด้วย

7. การปฏิรูปที่ดินในแต่ละท้องที่ จะต้องเร่งดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็วในระยะเวลาประมาณ 2 – 3 ปี เพื่อให้เกษตรกรเห็นผลโดยไม่ชักช้า

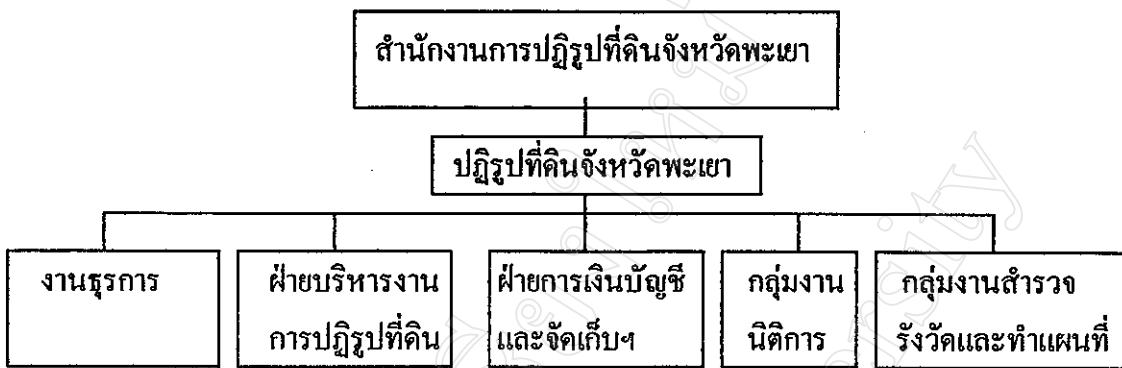
8. สำหรับเงินชดเชยค่าที่ดินที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน ซึ่งรัฐบาลจะต้องทูลเกล้าฯ ถวายตามกฎหมายของทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์นั้นจะพระราชทานเป็นเงินหมุนเวียนสำหรับการดำเนินงานของสหกรณ์ในเขตปฏิรูปที่ดินคังกล่าว โดยจะได้ทรงแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาสำหรับบริหารเงินทุนนี้ขึ้นคณะหนึ่ง

9. มีพระราชประสงค์ให้ผู้ที่เป็นผู้เช่าที่ดินของทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์อยู่เดิมได้ทำกินในที่นั้นต่อไปชั่วลูกชั่วหลานตราบที่ยังยึดถืออาชีพเกษตรกรรมอยู่แต่จะไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้น (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม, 2539 : 29)

การดำเนินงานของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพะเยา

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพะเยา (ส.ป.ก. พะเยา) เป็นส่วนราชการบริหารส่วนภูมิภาค ตั้งกัดสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2521 โดยมีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยาให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. 2521 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 95 ตอนที่ 50 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2521 และในปี พ.ศ. 2536 ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินเพิ่มอีก 5 อำเภอ คือ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในท้องที่อำเภอเชียงคำ อspa>อำเภอชุม อำเภอเชียงม่วน อำเภอแม่ใจ และอำเภอคลองคำได้ จังหวัดพะเยา ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดพะ夷าซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษานับพิเศษ เล่มที่ 110 ตอนที่ 176 ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2536 รวม 6 อำเภอ ปัจจุบันสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพะเยา ตั้งอยู่ที่ หมู่ 11 ตำบลต้อม ถนนชุมเปอร์ไชเวย อspa>อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา มีพื้นที่ดำเนินการ 15 โครงการ ป่าเนื้อที่ 348,869 ไร่

แผนภูมิการจัดองค์กรของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพะเยา

ผลการดำเนินงาน (พ.ศ. 2521-2544)

งานพัฒนาขันพื้นฐาน ได้แก่ ก่อสร้าง ซ่อมแซมถนนสายหลัก – สายรอง ก่อสร้าง ถนนลาดยางผิวเรียบ ซ่อมแซมคันดินสันอ่างห้วยนงห้วยเคียน ก่อสร้างคันดินในแปลงเกษตรกรรม ก่อสร้างทางลัดเดียง บุกเบิกพื้นที่ ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำสำนักงานบคิน บุคลองชลประทาน ก่อสร้างคลองส่งน้ำคอนกรีต ก่อสร้างสะเก็บน้ำฝันขนาดความจุ 6,300 ลบ.ม. สะเก็บน้ำประจำไร่นา บุคละน้ำและก่อสร้างฝายทิbin บุคลองร่องน้ำ สะเก็บน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค บ่อน้ำคืน บุบล่อบาดาล อาคารระบายน้ำ

งานพัฒนารายได้และโครงสร้างการผลิต

1. การพัฒนาการเกษตร ได้แก่ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ พื้นที่ป่าห้วยนงห้วยเคียน อำเภอเมือง และพื้นที่ป่าแม่ยม อำเภอเชียงม่วน โครงการส่งเสริมการปลูกไม้ผล โครงการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ/ไม้โടเริ่ว โครงการเกษตรผสมผสาน โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝก

2. งานสถาบันเกษตรกร ได้แก่ สนับสนุนการเกษตรปฏิรูปที่ดินบ้านวังขอนแดงจำนวน สมาชิก 134 ราย สนับสนุนการเกษตรปฏิรูปที่ดินเมืองพะเยา จำกัด สมาชิก 839 ราย สนับสนุนการเกษตรปฏิรูปที่ดินแห้งห้วยทิbin จำกัด สมาชิก 35 ราย

3. โครงการหมู่บ้าน ส.ป.ก. พัฒนา (Land Use Year) จำนวน 1 หมู่บ้าน ผู้เข้าร่วมโครงการ 150 ราย พื้นที่ 2,000 ไร่

4. การส่งเสริมอาชีพนอกรากเกษตร ในเขตปฏิรูปที่ดิน เข้ารับการฝึกอบรม ณ ศูนย์ศิลปาชีพนางไตร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่อการเกษตรด้วยระบบน้ำหยด จำนวน 104 ราย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประเทศไทย (2541) ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาอาชีพการเกษตรในเขตป่ารุปที่ดิน 17 ขังหวัดภาคเหนือ ผลการศึกษาพบว่าแนวคิดที่จะนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นจะต้องควบคู่กับการพัฒนาองค์กรที่ต้องการ ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การมีส่วนร่วมของสมาชิก การจูงใจในการทำงาน มีการทำงานเป็นทีม มีความผูกพันและการยอมรับของสมาชิกองค์กร ความสัมพันธ์ต่างๆนี้ จะนำไปสู่การเปลี่ยนนโยบายไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้แนวทางในการพัฒนาอาชีพการเกษตรในเขตป่ารุปที่ดิน การพัฒนาเศรษฐกิจ การเพิ่มศักยภาพ และการจัดองค์กรการเกษตรจึงควรดำเนินการดังนี้

- กำหนดพื้นที่เพื่อการพัฒนา ตามลำดับความสำคัญร่วงค่ำวัน
 - จำแนกกลุ่มเป้าหมายของการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการ โดยให้กลุ่มเป้าหมายเข้ามาร่วมร่วม
 - จัดรูปแบบการบริหารองค์กร และพัฒนาสถาบันเกษตรกรให้เป็นศูนย์กลางรับบริการจากรัฐในด้านต่างๆ
 - รัฐให้การสนับสนุนบริการพื้นฐานที่จำเป็น รวมทั้งการแก้ไขสารบัญผู้ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและปัญหาข้อขัดแย้งในเชิงนโยบายให้มีความเกื้อกูลต่อการดำเนินงาน
 - เร่งรัดการดำเนินงานให้ทันกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง และติดตามประเมินผลเพื่อการปรับแผนงานต่างๆ

พยุงศักดิ์ (2544) ศึกษาความต้องการในการพัฒนาอาชีพเกษตรของชาวเข้าเมืองเชื่อว่า หนูน้ำนองอยู่หมู่บ้านในตำบลแม่สาว อำเภอแม่อย จังหวัดเชียงใหม่ ประชาชนที่ใช้ในการศึกษาเป็นเกษตรกรชาวเขาที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน หนูน้ำนองอยู่หมู่บ้าน โดยใช้แบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำการการเกษตรเฉลี่ยครอบครัวละ 14 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตรมีลักษณะลาดเอียง พืชหลักที่ปลูกได้แก่ ชา บัวย ลิ้นจี่ และลักษณะการเลี้ยงสัตว์ เลี้ยงเพื่อการบริโภคและใช้ประกอบพิธีกรรม สัตว์ที่เลี้ยงได้แก่ หมู และไก่ ความต้องการในการพัฒนาอาชีพการเกษตรในระดับที่เกษตรกรต้องการมาก คือการถือครองที่ดิน ความรู้ด้านการเกษตร การฝึกอบรมและศึกษาดูงานด้านการเกษตร การเพิ่มผลผลิตและการปรับปรุงคุณภาพ

ผลผลิต ราคาผลผลิตทางการเกษตร ส่วนความต้องการในการเลือกชนิดพืชที่ปลูกในระดับที่มาก คือ ชาและบัวย ความต้องการในการเลือกชนิดสัตว์ที่เลี้ยง ในระดับที่มาก คือ หมูและไก่ จากผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามพบว่า พื้นที่ถือครองการเกษตร มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาอาชีพการเกษตร ปัญหาอุปสรรคที่พบคือเกษตรกร ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา มีความเข้าใจและใช้ภาษาไทยในการคิดต่อสื่อสาร ได้น้อย แรงงานในครัวเรือนมีจำกัด รายได้รวมของครัวเรือนต่ำกว่าไม่สูง เกษตรกรโดยส่วนใหญ่ขาดการรับรู้ข่าวสาร ด้านการเกษตรและไม่ได้รับสื่อต่างๆ การคุณภาพงานสั่งไม่สะทวัก ข้อเสนอแนะ คือ รัฐบาลควรให้ความสนใจ ในการสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่สูงอย่างจริงจัง โดยมีการทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติและสังคมของเกษตรกร โดยใช้แนวทางการพัฒนา จากรายงานการวิจัยในครั้งนี้เพื่อวางแผนพัฒนาและส่งเสริมอาชีพและความเป็นอยู่ของเกษตรกร ชาวเขา ซึ่งการพัฒนานี้จะต้องสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกร

พรพรรณ (2543) รายงานโครงการพื้นฟูสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม ช่วยพัฒนาผืนดิน และเพิ่มรายได้แก่เกษตรกรซึ่งมีระยะเวลาดำเนินการ 6 ปี คือตั้งแต่ ปี 2542-2547 ว่า ในปี 2535 ส.ป.ก. ได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของรัฐบาลญี่ปุ่นในด้านวิชาการ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาการเกษตรแบบผสมผสานในพื้นที่เป้าหมายรวม 4 จังหวัด คือจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม นุกดาวาร และสกลนคร เมื่อที่ 1.38 ล้านไร่ ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรในพื้นที่มีความต้องการแหล่งน้ำเพื่อทำการเกษตรรวมทั้งการก่อสร้างและปรับปรุงถนน การให้ความช่วยเหลือเพื่อสนับสนุนการผลิตและการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร อีกทั้งพื้นที่ดังกล่าวมีสภาพดินเสื่อมโทรม ผลผลิตตกต่ำ เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงมีฐานะยากจนและไม่ได้รับการพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง จากการดำเนินงานในปี 2542 ถึงปัจจุบัน(วีระชัย, 2545) เป็นการเตรียมแผนแม่บท 4 จังหวัด ได้แก่ การอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน การสำรวจอุทกธรณี วิทยาเพื่อเป็นการพัฒนาเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการให้เกิดความเข้าใจตรงกัน อบรมเกษตรกรที่ร่วมโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ สนับสนุนปัจจัยการผลิต โครงการนี้ยังเป็นส่วนช่วยให้เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถร่วมกันเป็นองค์กร ชุมชนที่มีความแข็งแกร่ง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของเกษตรกร องค์กรชุมชนและภาครัฐเพื่อให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ปรัชญา (2539) ศึกษาสภาพความต้องการของเกษตรและความต้องการของเกษตรกรในการส่งเสริมการปลูกพืชไร่ในถิ่นฐานแล้งในเขตอำเภอ พิษณุ จังหวัดอุตรดิตถ์ ประชากรที่ใช้คือเกษตรกรในจังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 151 คน โดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 45 ปี สามาชิกในครัวเรือน 4-5 คน ชนชั้นปัจจุบันศึกษาปีที่ 4 และมีครอบครัวแล้ว มีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ยครอบครัวละ 26 ไร่ และส่วนมากเป็นที่ดินของตนเอง

ปัญหาและอุปสรรคในการทำการเกษตรที่พบคือ เกษตรกรประสบปัญหาผลผลิตตกต่ำ วัสดุราคาแพง ขาดแคลนเงินทุน และความรู้ ที่ดินเดื่อมโกรน แรงงานไม่เพียงพอ เกษตรกรมีความต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ต้องการปรับปรุงแหล่งน้ำ ชลประทาน ปรับปรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์ ปรับปรุงพืชพันธุ์ ให้เหมาะสมกับท้องถิ่น ต้องการปั้นและยากำจัดศัตรูพืชในราคากูญ